

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์

พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๓๒ และ
มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ คำว่า “คณะสงฆ์” ในกฎกระทรวงนี้ หมายถึง
คณะสงฆ์จันนิกายและหรือคณะสงฆ์อนันนิกาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ ให้คณะสงฆ์อยู่ในปกครองบังคับบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

ข้อ ๓ ให้กรรมการศาสนารับสนองงานของคณะสงฆ์
ที่เกี่ยวข้องกับสมเด็จพระสังฆราชและทางราชการ

หมวด ๒

การปกครองคณะสงฆ์

ข้อ ๔ การปกครองคณะสงฆ์แต่ละคณะ ให้มีบรรพชิต
เป็นผู้ปกครองตามตำแหน่ง ดังนี้

- (๑) เจ้าคณะใหญ่
- (๒) รองเจ้าคณะใหญ่
- (๓) ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่
- (๔) ปลัดขวา
- (๕) ปลัดซ้าย
- (๖) รองปลัดขวา
- (๗) รองปลัดซ้าย
- (๘) ผู้ช่วยปลัดขวา
- (๙) ผู้ช่วยปลัดซ้าย
- (๑๐) เจ้าอาวาส
- (๑๑) รองเจ้าอาวาส
- (๑๒) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

ข้อ ๕ บรรพชิตในคณะสงฆ์ ต้องสังกัดอยู่ในวัดหนึ่งวัดใด และอยู่ในปกครองของบรรพชิตในตำแหน่งตามลำดับในข้อ ๔

ข้อ ๖ สมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งบรรพชิตเป็นเจ้าคณะใหญ่ในคณะสงฆ์ คณะละ ๑ รูป

ข้อ ๗ สมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งบรรพชิตในคณะสงฆ์เป็นรองเจ้าคณะใหญ่ ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่ ปลัดขวา ปลัดซ้าย รองปลัดขวา รองปลัดซ้าย ผู้ช่วยปลัดขวา และผู้ช่วยปลัดซ้าย ตามที่เจ้าคณะใหญ่เสนอ

ข้อ ๘ ในแต่ละคณะสงฆ์ เจ้าคณะใหญ่มีอำนาจแต่งตั้งบรรพชิตในคณะสงฆ์เป็นเจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส และผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาส

ข้อ ๙ เจ้าคณะใหญ่มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการปกครองให้เป็นไปตามพระธรรมวินัย ลัทธินิกาย กฎหมาย และพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช

(๒) ควบคุมและส่งเสริมการปกครอง การศาสนศึกษา การศึกษาสงเคราะห์ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา การสาธารณูปการ และการสาธารณสงเคราะห์ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

(๓) วินิจฉัยการลงนิกหกรรม และวินิจฉัยข้อ
อุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของบรรพชิตในตำแหน่งรองลงมา

(๔) แก้ไขข้อขัดข้องในการปกครองคณะสงฆ์

(๕) ปกครองบรรพชิตในคณะสงฆ์ให้เป็นไป
ด้วยความเรียบร้อย

เพื่อการนี้ เจ้าคณะใหญ่มีอำนาจวางระเบียบและออกคำสั่ง
โดยไม่ขัดหรือแย้งกับพระธรรมวินัย ลัทธินิกาย กฎหมาย
พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช และระเบียบแบบแผนของทาง
ราชการ

ข้อ ๑๐ รองเจ้าคณะใหญ่ ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่ ปลัดขวา
ปลัดซ้าย รองปลัดขวา รองปลัดซ้าย ผู้ช่วยปลัดขวา และ
ผู้ช่วยปลัดซ้าย มีหน้าที่ช่วยปกครองบรรพชิตและวัดตามที่
เจ้าคณะใหญ่มอบหมาย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะใหญ่หรือ
มีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และเจ้าคณะใหญ่มิได้แต่งตั้งผู้ใด
ให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ให้บรรพชิตผู้มีอาวุโสในตำแหน่งรองลงมา
ไป ตามข้อ ๔ ตามลำดับเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเจ้าคณะใหญ่

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเจ้าคณะใหญ่มีอำนาจหน้าที่เช่น
เดียวกับเจ้าคณะใหญ่

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

ข้อ ๑๒ เจ้าอาวาสมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ห้ามบรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งมิได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาสเข้าไปอยู่อาศัยในวัด

(๒) สั่งให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งไม่อยู่ในโอวาทของเจ้าอาวาสออกไปจากวัด

(๓) สั่งให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งอยู่หรือพำนักอาศัยในวัด ทำงานภายในวัด หรือให้ทำทัฬหีบทหรือให้ขอขมาโทษ ในเมื่อบรรพชิตหรือคฤหัสถ์นั้นประพฤติผิดคำสั่งเจ้าอาวาส ซึ่งได้สั่งโดยชอบด้วยพระธรรมวินัย ลัทธินิกาย กฎหมาย พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช ระเบียบแบบแผนของทางราชการและคำสั่งของเจ้าคณะใหญ่ในคณะสงฆ์นั้น ๆ

(๔) บำรุงรักษาวัด จัดกิจการและศาสนสมบัติของวัดให้เป็นไปด้วยดี

(๕) ปกครองและสอดส่องให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งอยู่หรือพำนักอาศัยในวัดนั้นปฏิบัติตามพระธรรมวินัย ลัทธินิกาย กฎหมาย พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช ระเบียบแบบแผนของทางราชการและคำสั่งของเจ้าคณะใหญ่ในคณะสงฆ์นั้น ๆ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

(๖) เป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์

(๗) ให้ความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศล

ให้รองเจ้าอาวาสและผู้ช่วยเจ้าอาวาส มีอำนาจหน้าที่ตามที่เจ้าอาวาสมอบหมาย

ข้อ ๑๓ เจ้าคณะใหญ่ รองเจ้าคณะใหญ่ ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่ ปลัดขวา ปลัดซ้าย รองปลัดขวา รองปลัดซ้าย ผู้ช่วยปลัดขวา และผู้ช่วยปลัดซ้าย พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) มรณภาพ

(๒) พ้นจากความเป็นบรรพชิต

(๓) ลาออก

(๔) สมเด็จพระสังฆราชมีพระบัญชาให้ออกหรือแต่งตั้งเป็นตำแหน่งกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๔ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส และผู้ช่วยเจ้าอาวาส พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) มรณภาพ

(๒) พ้นจากความเป็นบรรพชิต

(๓) ลาออก

(๔) เจ้าคณะใหญ่มีคำสั่งให้ออก

ข้อ ๑๕ สมเด็จพระสังฆราชทรงตั้งบรรพชิตในคณะสงฆ์
เป็นพระอุปัชฌาย์ตามที่เจ้าคณะใหญ่เสนอ

ข้อ ๑๖ พระอุปัชฌาย์ในคณะสงฆ์ มีหน้าที่ให้การ
บรรพชาอุปสมบทบรรพชิตตามลัทธินิกายในคณะสงฆ์นั้นๆ และ
เมื่อได้บรรพชาอุปสมบทบรรพชิตใดแล้ว ต้องเป็นธุระสั่งสอน
อบรมบรรพชิตนั้นให้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย และ
ให้ตั้งอยู่ในสัมมาปฏิบัติ

ข้อ ๑๗ เมื่อพระอุปัชฌาย์ในคณะสงฆ์ปฏิบัติไม่ชอบด้วย
พระธรรมวินัย หรือประพฤติไม่สมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่
สมเด็จพระสังฆราชอาจทรงถอดถอนหรือพักหน้าที่พระอุปัชฌาย์
ได้ตามที่เจ้าคณะใหญ่เสนอ

ข้อ ๑๘ เมื่อมีอธิกรณ์เกิดขึ้นในคณะสงฆ์ ให้เป็นอำนาจ
หน้าที่ของเจ้าคณะใหญ่ที่จะระงับ และลงนิคหกรรมตาม พระ-
ธรรมวินัย

เพื่อการนี้ เจ้าคณะใหญ่จะมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่ง
ตามข้อ ๔ ระงับอธิกรณ์และลงนิคหกรรมแทนก็ได้

หมวด ๓

การสร้างวัด

ข้อ ๑๙ วัดที่จะสร้างขึ้นต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สมควรเป็นที่พำนักของบรรพชิต

(๒) เป็นประโยชน์แก่ประชาชนที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณใกล้เคียง และมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า เมื่อตั้งขึ้นแล้ว จะได้รับการบำรุงส่งเสริมจากประชาชน

(๓) ตั้งอยู่ห่างจากวัดในขณะสงฆ์เดียวกันไม่น้อยกว่าสองกิโลเมตร เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น

ข้อ ๒๐ บุคคลใดมีความประสงค์จะสร้างวัด ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอแห่งท้องที่ที่จะสร้างวัดนั้นพร้อมด้วยรายการและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินที่เจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้มีสิทธิครอบครองจะยกให้สร้างวัดและที่ดินนั้นต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าหนึ่งไร่

(๒) หนังสือสัญญาที่เจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามกฎหมายทำกับนายอำเภอและ

เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอ แสดงความจำนงจะให้ที่ดินดังกล่าว
ใน (๑) เพื่อสร้างวัด

(๓) จำนวนเงินและสัมภาระที่จะใช้ในการสร้าง
วัดในระยะเริ่มแรกต้องมีมูลค่ารวมกันไม่น้อยกว่าห้าหมื่นบาท

(๔) แผนที่แสดงเขตที่จะตั้งวัด ประกอบด้วย
เขตติดต่อข้างเคียง และระยะทางระหว่างวัดที่จะสร้างขึ้นกับ
วัดอื่นในระยะสองกิโลเมตรโดยรอบ และให้แสดงแผนผังสิ่ง
ก่อสร้างของวัดตามความเหมาะสมของสภาพที่ดิน

ข้อ ๒๑ เมื่อนายอำเภอได้รับคำขออนุญาตสร้างวัดและ
พิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้เสนอเรื่องและความเห็นไปยัง
ผู้ว่าราชการจังหวัด

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้เสนอ
เรื่องและความเห็นไปยังกรมการศาสนา เพื่อนำปรึกษาเจ้าคณะ
ใหญ่

ในการพิจารณาคำขออนุญาตสร้างวัด กรมการศาสนาอาจ
สั่งให้ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนผังหรือระงับเรื่องการ
ขออนุญาตสร้างวัดได้ตามที่เห็นสมควร

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

เมื่อกรมการศาสนาและเจ้าคณะใหญ่พิจารณาเห็นสมควร
แล้ว ให้นำกราบทูลสมเด็จพระสังฆราช

เมื่อสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นชอบแล้ว ให้กรมการ
ศาสนาออกหนังสืออนุญาตให้สร้างวัดได้

หมวด ๔

การตั้งวัด

ข้อ ๒๒ เมื่อได้สร้างเสนาสนะขึ้นเป็นหลักฐานพร้อมที่จะ
เป็นที่พำนักของบรรพชิตได้แล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตสร้างวัด
ทายาท หรือผู้แทน เสนอรายงานการก่อสร้างและจำนวน
บรรพชิตที่จะอยู่ประจำไม่น้อยกว่าสี่รูป พร้อมทั้งเสนอนามวัด
และนามบรรพชิตผู้สมควรเป็นเจ้าอาวาส เพื่อขอตั้งเป็นวัดต่อ
นายอำเภอ

ให้นำความในข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม
และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การขอตั้งวัดโดยอนุโลม

เมื่อสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นชอบแล้ว ให้กระทรวง
ศึกษาธิการดำเนินการประกาศตั้งวัดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๓ เมื่อได้มีประกาศการตั้งวัดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตสร้างวัด หรือทายาทดำเนินการไอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้แก่วัดนั้น และให้เจ้าอาวาสบันทึกประวัติของวัดนั้นไว้เป็นหลักฐาน

หมวด ๕

การรวมวัด

ข้อ ๒๔ เมื่อเจ้าอาวาสและนายอำเภอเห็นสมควรที่จะรวมวัดตั้งแต่สองวัดขึ้นไปในขณะสงฆ์ใดเป็นวัดเดียว เพื่อประโยชน์แก่การทำนุบำรุงวัดให้เจริญยิ่งขึ้น หรือเพื่อประโยชน์แก่การปกครองคณะสงฆ์ ให้เสนอเรื่องและความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้เสนอเรื่องและความเห็นไปยังกรมการศาสนาเพื่อนำปรึกษาเจ้าคณะใหญ่

เมื่อกรมการศาสนาและเจ้าคณะใหญ่พิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้นำกราบทูลสมเด็จพระสังฆราช

เมื่อสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นชอบแล้ว ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการประกาศการรวมวัดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

การย้ายวัด

ข้อ ๒๕ วัดใดมีเหตุจำเป็นต้องย้ายไปตั้งในที่อื่น เพราะสถานที่ตั้งอยู่เดิมเปลี่ยนแปลงไปในทางไม่เหมาะสมที่จะเป็นที่พำนักของบรรพชิต ให้เจ้าอาวาสแห่งวัดนั้นปรึกษานายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด

เมื่อนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นชอบแล้ว ให้เสนอเรื่องและความเห็นไปยังกรมการศาสนาเพื่อนำปรึกษาเจ้าคณะใหญ่

เมื่อกรมการศาสนาและเจ้าคณะใหญ่พิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้นำกราบทูลสมเด็จพระสังฆราช

เมื่อสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นชอบแล้ว ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการประกาศย้ายวัดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๖ การจัดหาที่ดินที่ตั้งวัด การย้ายทรัพย์สินของวัด และการก่อสร้างวัดใหม่ ให้เป็นหน้าที่ของผู้ขอย้ายวัด และให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๑๕ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ ว่าด้วยการสร้างและการตั้งวัดโดยอนุโลม

หมวด ๗

การยุบเลิกวัด

ข้อ ๒๗ วัดใดมีเหตุอันควรยุบเลิก เพราะสภาพเสื่อมโทรม
หรือมีเหตุอันอื่นอันไม่สมควรที่จะเป็นวัดต่อไป เมื่อเจ้าอาวาสและ
นายอำเภอเห็นสมควรยุบเลิกวัด หรือในกรณีที่ไม่มีเจ้าอาวาส
เมื่อนายอำเภอเห็นสมควรยุบเลิกวัด ให้รายงานผู้ว่าราชการ
จังหวัดพร้อมกับส่งบัญชีรายละเอียดทรัพย์สินของวัดที่จะยุบ
เลิกนั้น

ให้นำความในข้อ ๒๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้
บังคับแก่การยุบเลิกวัดโดยอนุโลม

เมื่อสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นชอบแล้ว ให้กระทรวง
ศึกษาธิการดำเนินการประกาศยุบเลิกวัดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๘ ในกรณียุบเลิกวัด ทรัพย์สินของวัดที่ถูกยุบเลิก
ให้ตกเป็นศาสนสมบัติกลางของคณะสงฆ์นั้น ๆ

ข้อ ๒๙ วัดใดร้างบรรพชิตไม่อาศัย ให้นายอำเภอรายงาน
ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้เสนอ
เรื่องและความเห็นไปยังกรมการศาสนา เพื่อนำปรึกษาเจ้าคณะ
ใหญ่

เมื่อกรรมการศาสนาและเจ้าคณะใหญ่พิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้นำกราบทูลสมเด็จพระสังฆราช

เมื่อสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นชอบแล้ว ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการประกาศยุบเลิกวัดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

การขอรับพระราชทานวิสุงคามสีมา

ข้อ ๓๐ วัดที่สมควรได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา ต้องปรากฏว่าได้สร้างขึ้น หรือ ได้ปฏิสังขรณ์เป็นหลักฐานถาวร และมีบรรพชิตอยู่ประจำไม่น้อยกว่าห้ารูปติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ระยะเวลาห้าปีนี้มีให้ใช้บังคับแก่วัดที่ได้สร้างอุโบสถเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ให้เจ้าอาวาสแห่งวัดนั้นเสนอรายงานขอรับพระราชทานวิสุงคามสีมาต่อเจ้าคณะใหญ่และเมื่อเจ้าคณะใหญ่พิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้นำปรึกษากรรมการศาสนา

เมื่อเจ้าคณะใหญ่และกรรมการศาสนาพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้นำกราบทูลสมเด็จพระสังฆราช

เมื่อสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นชอบแล้ว ให้กระทรวงศึกษาธิการนำความกราบบังคมทูลขอรับพระราชทานวิสุงคามสีมาต่อไป

ข้อ ๓๑ เมื่อได้พระราชทานวิสุงคามสีมาแก่วัดใดแล้ว ให้
นายอำเภอแห่งท้องที่ที่วัดนั้นตั้งอยู่ดำเนินการปักหมายเขตที่ดิน
ตามที่ได้พระราชทาน

หมวด ๘

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๒ บรรพชิตในคณะสงฆ์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าคณะ
ใหญ่ รองเจ้าคณะใหญ่ ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่ ปลัดขวา ปลัดซ้าย
รองปลัดขวา รองปลัดซ้าย ผู้ช่วยปลัดขวา ผู้ช่วยปลัดซ้าย
เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส หรือผู้ช่วยเจ้าอาวาส หรือดำรง
ตำแหน่งอื่นอยู่ในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็น
ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตามกฎกระทรวงนี้ แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

ถิณญไฉ สอิฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่
พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ กำหนดให้การปกครองคณะสงฆ์
อื่น นอกจากคณะสงฆ์ไทย เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉะนั้น เพื่อให้
การปกครองคณะสงฆ์จีนนิกายและคณะสงฆ์อนัมนิกาย เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้